

**РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К.В. бр. 4/2006**

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 04.09.2007. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан свима.

НАСТАВЉЕНО 04.09.2007. године

СА ПОЧЕТКОМ У 09,40 сати

Констатује се да је веће у неизмењеном саставу, а да су присутни:

-заменик тужиоца за ратне злочине Кнежевић,

-пуномоћници оштећених адв. Баровић, Томић, Тодоровић и Дошен-Мајкић,

-те браниоци оптужених адв. Заклан, Перковић, Продановић, Вукотић, Перески,

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Калањ оде?

АДВ.АЛЕКСАНДАР БОЈКОВ: Добро, данас ћу га ја мењати, замолио ме.

-Јелушић, Ђурђевић, Бељански, Бојков и Душан Машић,

Одсутни су браниоци адвокати Јеврић као бранилац опт. Перић Јовице.

АДВ.ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Ја ћу замењивати колегу Јеврића до његовог доласка, тако смо се договорили и наравно касније и колегу Перковића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Перићу?

Те ће овог оптуженог уз његову сагласност на данашњем главном претресу бранити бранилац адв.Вукотић у замену за одсутног браниоца адв. Јеврића.

Одсутни су и браниоци адвокати Вујин, Пилиповић и Мијатовић, Травица, те браниоци опт. Ланчужанин Милана, Калањ, Станић, Штрбац, Мамула, Батрићевић и Рајић, али ће на данашњем главном претресу браниоца адвоката Калања замењивати уз сагласност овог оптуженог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Ланчужанин, сагласан?

Бранилац адв. Бојков.

Одсутан је и бранилац опт. Љубоја, адв. Дозет.

АДВ.РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Председниче ја ћу замењивати колегу Дозета док не дође.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До његовог доласка?

АДВ.РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господин Љубоја, сагласан?

Опт. Љубоја сагласан да га на данашњем главном претресу до доласка његовог браниоца адв. Дозета брани бранилац адв. Јелушић.

Одсутан је и бранилац опт. Милојевића, адв. Ковачевић Снежана.

АДВ.РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Председниче ја ћу замењивати и колегиницу Ковачевић, она ће данас бити одсутна.

Те ће уз сагласност овог оптуженог и њега на данашњем главном претресу до доласка овог браниоца у замену бранити бранилац адв. Јелушић.

Одсутни су и браниоци опт. Мугоша Горана, адв. Илија Радуловић и Слободан Сташевић.

АДВ. СЛАВИША ПРОДАНОВИЋ: Ја ћу господине председавајући мењати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Мугоша?

Опт. Мугоша је сагласан да га на даншњем главном претресу уместо недошавших бранилаца бран бранилац адв. Славиша Продановић.

А осутни су и браниоци опт. Драговића, адв. Калањ, Апро, Левајац, Станић и Перовић.

АДВ.АЛЕКСАНДАР БОЈКОВ: Калања ћу ја мењати судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И у односу на опт. Драговића, господине Драговићу сагласан?

Те ће овог оптуженог уместо браниоца адв. Калања на данашњем главном претресу бранити бранилац адв. Бојков, уз сагласност опт. Драговића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сви оптужени су ту? Судска стража шта каже? Јесу.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

ДА СЕ НАСТАВИ ГЛАВНИ ПРЕТРЕС

ДА СЕ НАСТАВИ ДОКАЗНИ ПОСТУПАК

САСЛУШАЊЕМ СВЕДОКА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Четири сведока смо данас позвали, јесу ли сви ту?
Уведите их.

Госпођа Крутић Протић Ранка, јел тако. Ви сте?

СВЕДОК ИЛИЈА ГАЛОВИЋ: Галовић Илија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Галовић Илија, Ивановић Милан и Маџарац Ранко, јел тако.

Господине Галовићу, Маџарац, ви сте пошто долазите из далеке и суседне нам Републике Хрватске, Ви сте, молим, а сва тројица, да. Ви сте тражили да будете први, па не можете сви бити први. А ја сам ипак за то да госпођи Крунић дамо предност знате. Ако се слажете.

Сведок РАНКА КРУНИЋ-ПРОТИЋ

Сведоци Галовић, Маџарац и Ивановић ућућени су у засебну просторију, а приступа сведок Бранка Крунић-Протић, па упозорена, опоменута исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Госпођо Крунић-Протић име Вашег оца је?

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ-ПРОТИЋ: Видомир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По занимању сте лекар, настањена у Београду, јел тако улица Далматинска бр.60, рођена?

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ-ПРОТИЋ: `54., 03. јуна у Паризу.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Паризу.

Сведок др Ранка Крунић-Протић, са личним подацима као са записника од 10.02.2005. године, упозорена, опоменућа уз подсећање председника већа на заклетву за сведока, исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Госпођо Крунић-Протић поново смо у ситуацији да Вас саслушавамо као сведока, Ви сте у неколико наврата у овом предмету као саслушани, то је било и у поступку истраге 19.04.2004. године, то је било и у овој судници на главном претресу који је одржан тог 10. фебруара 2005. године, па сам ја у обавези да Вас опет упозорим дакле да ћемо Вас саслушати као сведока, да сте дужни казивати истну, да се за давање лажног исказа кривично одговара, да нисте у обавези да одговорите на питања чијим одговором би себе изложили тешкој срамоти и знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу, да сте у обавези да нам све верно пренесете, дакле ништа у том смислу не смете прећутати, све чега се сећате, јели и подсећам се да сте у том правцу на том претресу положили заклетву за сведока прочитавши њен текст који се и сада налази ту испред Вас, дакле разумели сте ове поуке и упозорења.

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ-ПРОТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сећате сте шта сте нам говорили том приликом, о чему сте говорили, то је било везано.

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ-ПРОТИЋ: Да знам о чему сам говорила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је било везано за ону отпусну листу за оптуженог овде нашег Златар Вују и тако даље.

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ-ПРОТИЋ: Хоћете да Вам то укратко поновим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете сећате се тога о чему сте нам говорили, па Вас питам да ли остајете при тим Вашим изјавама?

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ-ПРОТИЋ: Оно што сам рекла то је тако било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да ли томе имате шта да додате, да то допуните?

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ-ПРОТИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате. Добро. Ја за Вас не бих имао питања ако Ви остајете при овоме, да ли ко други има питања, претпостављам одбрана пошто је на предлог одбране опт. Златар Вуја уследило Ваше позивање данас? Изволите колега Јелушић.

АДВ.РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Хвала. Председниче ја бих замолио, можда не би било лоше приликом одговора да се сведокињи да на увид отпусна листа да се она може подсетити јер управо питање јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли желите колега да то ставимо на документ камеру да видимо сви или?

АДВ.РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Па може сасвим је свеједно али битно је да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја бих молио режију да нам на мониторе пребацни снимак са документ камере из суднице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е добро, може овако. Изволите колега.

АДВ.РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Дакле у отпусној листи стоји између осталог да не читамо све, за моје питање је битно само ово при пријему ход уз помоћ једне подпазушне штацие, затим се констатује да постоји ожиљак на једном месту и да ожиљак, односно рана се ценира и спроведен третман, наводи се ручна масажа, хидрокинези, моје питање би гласило, имајући у виду да је рана још цурила, колико ја разумем медицински израз да ли је одмах дакле првих дана приликом пријема, да ли се отпочело са терапијом у пуном обину и све врсте терапије значи и ручна масажа и хидрокинези или је евентуално постепено, с обзиром на дијагнозу и на стање према отпусној листи ја знам да се наравно сведокиња не може сетити ни пацијента ни, али с обзиром на оно што је констатовано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте разумели питање?

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ-ПРОТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете одговорити на њега, да ли имате ове податке из отпусне листе?

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ-ПРОТИЋ: Ја се наравно не сећам којим темпом је рађена физикална терапија, односно сви модалитети физикалне терапије, али ако је у питању да ли рана може бити потопљена у воду, а колико сам схватила то је питање суштинско да ли је могла бити примењена хидротерапија, ја вам могу рећи да се декубити перу водом, тако да могла је бити примењена хидротерапија, али врло вероватно да и није зато што је то базен или када у коју улазе и други пацијенти, тако да је за веровати да када је рана била престала да се цернира, он добио хидротерапију. Не могу да тврдим мислим ништа од тога што сте ме питали да ли је одмах почето све, али теоријски могуће је потопити рану у воду и нема никаквих сметњи за то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Могло је али највероватније?

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ-ПРОТИЋ: Не верујем да је било мислим зато што је то базен или када, када је за индивидуални третман пацијента, а базен за заједнички третман пацијената, тако да ја ипак претрпостављам да он није имао на самом старту хидротерапију. Могу да претпоставим, али да ли му је могло штетити, не.

АДВ.РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Хвала. Моје друго питање је, имајући у виду дакле оно што сам рекао дакле оно што сам рекао да је он примљен, да је ходао уз помоћ једна подпазушне штацие, а да је након завршене терапије отпуштен и да је ход био без помагала. Интересује ме да ли је примењена терапија у краћем року, у року од 3 дана могла довести до тога да се пацијент са таквом врстом, дакле хипотрофије и са таквом раном опорави тако да је већ након 3 дана могао да хода без подпазушне штацие?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли уопште можете да одговорите на ово питање?

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ-ПРОТИЋ: Уобичајено је да када су нормалне околности, а пацијент је послат са једним помагалом није обично да за 3 дана може да га се ослободи јер у том случају не би ни дошао са тим помагалом.

АДВ.РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Хвала најлепше, ја немам више питања.

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ-ПРОТИЋ: Да ли сам ја била јасна, мислим шта сам одговорила, не би био упућен са помагалом да је за 3 дана могао да га се ослободи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумем. Опт. Златар? Неко други?

Даљих питања сведоку нема.

Сведок нема ништа више да изјави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли тражите трошкове што сте дошли данас у суд госпођо Крунић-Протић?

СВЕДОК РАНКА КРУНИЋ-ПРОТИЋ: Не.

Сведок трошкове доласка не тражи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо, можете ићи.

Сведок ИЛИЈА ГАЛОВИЋ

Са подацима као са записника од 29.04.2004. године, упозорен, опоменут, уз подсећање председника већа на заклетву за сведока, исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Галовићу.

СВЕДОК ИЛИЈА ГАЛОВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да проверимо Ваше личне податке, име Вашег оца је?

СВЕДОК ИЛИЈА ГАЛОВИЋ: Ђуро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте по занимању?

СВЕДОК ИЛИЈА ГАЛОВИЋ: Па ја сам столар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Столар, година рођења?

СВЕДОК ИЛИЈА ГАЛОВИЋ: 29.05.'47.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Место?

СВЕДОК ИЛИЈА ГАЛОВИЋ: Водотеч.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Општина Оточац?

СВЕДОК ИЛИЈА ГАЛОВИЋ: Оточац, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Галовићу, у ситуацији смо да Вас саслушамо као сведока, то је већ једном било у овом суду, то је било 29. априла 2004. године, дужни сте казивати истину, за давање лажног исказа се кривично одговара, нисте у обавези да одговорите на питања чијим одговором би себе изложили тешкој срамоти и знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу, све чега се сећате дужни сте да нам пренесете верно па

Вашем најбољем сећању, ништа не смете прећутати у том смислу и кажем положили сте и заклетву за сведока, па Вас опомињем на обавезе из те заклетве. Уреду?

Господине Галовићу да ли остајете при овим Вашим казивањима, кажем саслушани сте и у поступку истраге, то је било 21.11.2003. године и на главном претресу у овом суђењу у априлу 2004., да ли остајете при тим Вашим изјавама?

СВЕДОК ИЛИЈА ГАЛОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У потпуности?

СВЕДОК ИЛИЈА ГАЛОВИЋ: У потпуности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Галовићу само једно питање за Вас, да ли познајете Златар Вују?

СВЕДОК ИЛИЈА ГАЛОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико дуго се знате?

СВЕДОК ИЛИЈА ГАЛОВИЋ: Па он је у мојој улици, ја сам доселио у ту улицу и они су исто тамо дошли, познам га овај што се тиче тога. У улици, радио је он у Борову, тако смо се сретали нисмо били неки оно кућни пријатељи неки велики, али знам га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате нам шта рећи о његовим активностима у току рата тамо у Вуковару?

СВЕДОК ИЛИЈА ГАЛОВИЋ: Па он је овај, ја знам да је он отишао у Њемачку, још није почео рат и да се после вратио из Њемачке и да је био рањен негде крајем десетог месеца и да је отишао у болницу на ВМА. Отишао у Негославце и на ВМА и кад се вратио те датуме не знам, мислим давно је то било, ко ће то памтити, главно да после се био вратио, а сад које време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откуд знате да је он рањен крајем десетог месеца?

СВЕДОК ИЛИЈА ГАЛОВИЋ: Па знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се тога сећате?

СВЕДОК ИЛИЈА ГАЛОВИЋ: Зато што чули смо од других колега који су били и имали смо и неке књиге које су се писале, које су биле у Негославцима у тој болници тамо и да је писало тамо у тој књиги да је био, да је рањен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве су то књиге?

СВЕДОК ИЛИЈА ГАЛОВИЋ: Па оно што су у болници они кад су долазили у болницу, па су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте Ви читали те књиге?

СВЕДОК ИЛИЈА ГАЛОВИЋ: Па биле су то достављене књиге у некој борачкој организацији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви сте били шта у тој борачкој организацији?

СВЕДОК ИЛИЈА ГАЛОВИЋ: Нисам, ми смо били тамо па смо ови који су били ближи они су то, то имали су то увид па смо тако између себе причали па су рекли да је то то, да је он да је рањен и да је отишао у болницу у Негославце, из Негославаца за ВМА.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли Ви знате кад су престале борбе у Вуковару?

СВЕДОК ИЛИЈА ГАЛОВИЋ: Па 18.11.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 18., јесте Ви били на тај дан, јесте Ви били тамо?

СВЕДОК ИЛИЈА ГАЛОВИЋ: Ја сам био у Вуковару, ја сам био у мојој улици која се звала Петрова гора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, дакле тога дана сте и Ви били ту?

СВЕДОК ИЛИЈА ГАЛОВИЋ: Да, био сам, био сам у позадини цјело време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли после рата остали да живите у Вуковару?

СВЕДОК ИЛИЈА ГАЛОВИЋ: Јесам и дан данас сам у Вуковару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То кажем, не него непосредно одмах после рата то?

СВЕДОК ИЛИЈА ГАЛОВИЋ: Да јесам, јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, да ли знате кад сте први пут ако сте га уопште видели након тих ратних дешавања Златар Вују, кад је то било први пут?

СВЕДОК ИЛИЈА ГАЛОВИЋ: Па не знам датум.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако се сећате?

СВЕДОК ИЛИЈА ГАЛОВИЋ: Кад је то било, он кад се вратио не могу Вам рећи датум кад је то било, али мислим видио сам га у Вуковару, његовог брата Мирка и тамо зато што нисмо имали једно па 10 – 15 кућа између нас, у истој улици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 10 -15 кућа?

СВЕДОК ИЛИЈА ГАЛОВИЋ: Да, тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је рањен?

СВЕДОК ИЛИЈА ГАЛОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете отишао је на ВМА?

СВЕДОК ИЛИЈА ГАЛОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 18. кажете престале су борбе у Вуковару?

СВЕДОК ИЛИЈА ГАЛОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете да је рањен крајем десетог месеца?

СВЕДОК ИЛИЈА ГАЛОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па Вас питам, то `ајде не знате датум, али то кад сте га први пут видели у Вуковару, да ли су борбе још трајале или су борбе биле престале?

СВЕДОК ИЛИЈА ГАЛОВИЋ: Престале су борбе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК ИЛИЈА ГАЛОВИЋ: Престале су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Престале су?

СВЕДОК ИЛИЈА ГАЛОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али не можете то да определите кад би то било?

СВЕДОК ИЛИЈА ГАЛОВИЋ: Не могу датуме, кажем то је давно било, ко ће се сетити датума.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Каже да зна да је био рањен крајем десетог месеца?

СВЕДОК ИЛИЈА ГАЛОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Претпостављам `91. јел тако?

СВЕДОК ИЛИЈА ГАЛОВИЋ: `91. да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је још неки други пут био рањен, пре или после тога, да ли зна?

СВЕДОК ИЛИЈА ГАЛОВИЋ: Па не знам, ја сам после тога ја сам био при УМПРОФОР-у, да вам будем искрен био сам у Ђергају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где у?

СВЕДОК ИЛИЈА ГАЛОВИЋ: Ђергају, у Вуковару, то је била та мировне снаге УМПРОФОР, ја сам отишао било је нас петорица која је одређена тамо у том Ђергају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је Ђергај?

СВЕДОК ИЛИЈА ГАЛОВИЋ: Па то је једна шума која се, где су били складишта војна пре и тамо смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте живели, где сте становали?

СВЕДОК ИЛИЈА ГАЛОВИЋ: Не, становао сам у мојој улици али сам био у томе, то је била једна јединица која је тамо обезбеђивала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро. Е па пита Вас заменик тужиоца, разумели сте, да ли знате, ево знате за ово рањавање Вујино крајем десетог месеца?

СВЕДОК ИЛИЈА ГАЛОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па Вас пита заменик да ли знате да ли је евентуално рањаван још који пут било пре тога, било после тога?

СВЕДОК ИЛИЈА ГАЛОВИЋ: Ја директно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ИЛИЈА ГАЛОВИЋ: Зато што нисам ни био са њим, нисам се састајао, кажем ја сам био у сасвим другој страни, они су били на другој страни су били, мислим кући и шта ја знам где су те биле после јединице, како је то било сложено.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сведок нам каже да је био у могућности да прочита неке књиге медицинске, да ли је тамо нашао такав неки податак?

СВЕДОК ИЛИЈА ГАЛОВИЋ: Па ја нисам прочитао, него ми је прочитала ова колегица шта је имала тамо, шта је било те књиге, шта су држали, да је то било, то је било негде крајем десетог месеца, 30. ја мислим да је било 10. тај пут, а ово после нисам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како знате да је баш било 30.?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како зна да је баш 30. било?

СВЕДОК ИЛИЈА ГАЛОВИЋ: Па тако је писало, тако ми је рекла жена.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И Вас је интересовало само за то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад сте Ви то причали са том женом, кад је то било та прича, тог типа медицинске књиге из Негославаца, кад је то било?

СВЕДОК ИЛИЈА ГАЛОВИЋ: Па то је, она је била у тој некој Бајац Ружица се валда звала, у некој тој борачкој организацији где су биле те књиге.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, кад је била та прича?

СВЕДОК ИЛИЈА ГАЛОВИЋ: Па једно уназад годину дана ја мислим, тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уназад годину дана?

СВЕДОК ИЛИЈА ГАЛОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Фот Синиша?

СВЕДОК ИЛИЈА ГАЛОВИЋ: Знам Фот Синишу, он је исто био у другој улици, а дотле се ми нисмо, до рата се баш нисмо сретали ни оно дружили шта ја знам, после сам га видио за време тога рата сам га видио, а мислим не знам његове где је он, шта је све радио, где је био и то, нисама био са њим заједно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Фот Дарко? Фот Дарко?

СВЕДОК ИЛИЈА ГАЛОВИЋ: Дарко, то је његов брат млађи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да ли њега знате?

СВЕДОК ИЛИЈА ГАЛОВИЋ: Па и њега исто тако знам из виђења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли нам знате што рећи о њима?

СВЕДОК ИЛИЈА ГАЛОВИЋ: Не знам, знам да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су, шта су?

СВЕДОК ИЛИЈА ГАЛОВИЋ: Овај један је у Новом Саду, а Дарко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Синиша?

СВЕДОК ИЛИЈА ГАЛОВИЋ: Синиша, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Дарко?

СВЕДОК ИЛИЈА ГАЛОВИЋ: Дарко је погинуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад је погинуо Дарко?

СВЕДОК ИЛИЈА ГАЛОВИЋ: Па не знам Вам точно рећи негде можда половицом негде десетог месеца, тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је на тој борачкој организацији било прича те врсте о погинулим или само о рањеним?

СВЕДОК ИЛИЈА ГАЛОВИЋ: Не знам ја сам чуо да је погинуо, да је погинуо у томе кажем, али не знам кажем који датум је био и то јер ја кажем нисам био на.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате ли кад је највише вуковарчана погинуло у Вуковару у тим ратним дејствима?

СВЕДОК ИЛИЈА ГАЛОВИЋ: То вам не би знао рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате, добро. Даље питања молим? Браниоци? Златар Вујо?

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Добар дан. Ја би само једно подсећање сведоку ако може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Галовићу да ли се сећаш пред Нову годину `91. код мене у кући када сам дошао да си био и ти, а био је и Ранко па и Ћићак је исти био, па Мићо Медоња, па моја родбина, чак је буразер неко јаре пекао тамо кад сам дошао? Да ли се можеш сетити тога, пред Нову годину можда пар дана?

СВЕДОК ИЛИЈА ГАЛОВИЋ: `91.?

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Да.

СВЕДОК ИЛИЈА ГАЛОВИЋ: Онда си се ти вратио ваљда са ВМА јел?

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Да, кад сам дошао са ВМА онда је буразер чак и неко јаре пекао тамо и било нас је доста ту, био си ти, био је Ранко, био је Ћићак, био је Мићо Медоња, Богдан Миљановић, ови моји Симо, Милан, браћа и Мирко?

СВЕДОК ИЛИЈА ГАЛОВИЋ: Да, онда сам те видио.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Па да, онда сам дошао и онда сам први пут и дошао у Вуковар.

СВЕДОК ИЛИЈА ГАЛОВИЋ: Видио сам те само кажем нисам знао који си датум.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово схватити, оптужени Златар Вас подсећа, он тврди да се вратио пред Нову годину и ево тврди да се ту нешто пекло, па да сте и Ви били и тако даље, дакле он Вас на овај начин покушава подсетити, па шта кажете?

СВЕДОК ИЛИЈА ГАЛОВИЋ: Па ништа, био видио сам га и шта сад, не могу ја ништа више рећи о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не, јесте ли били тамо или нисте били?

СВЕДОК ИЛИЈА ГАЛОВИЋ: Да, био сам код њих мало навратио се и отишао сам кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, да ли сте га видели у Вуковару, да ли сте се са њим у Вуковару срели пре тога и пре тога или је то било први пут после његовог рањавања, то пробајте сад да се сетите?

СВЕДОК ИЛИЈА ГАЛОВИЋ: Први пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То би било први пут после његовог рањавања?

СВЕДОК ИЛИЈА ГАЛОВИЋ: Да.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: За рањавања само да те подсетим једно, 02.10. Младена Стојановића да ли се сјећаш улице? Навише вуковарчана је ту и настрадало?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је 02.10. тад је Фот погинуо?

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Тад би се морао сјетити?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тад је и Фот погинуо, добро.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Тад ј и Фот погинуо и знаш да нас је отишло 100 људи и изишло је 15 живих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала, ако нема више питања сведоку.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Ништа, желим све најбоље као комшији.

Даљих питања сведоку нема.

Сведок нема ништа више да изјави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тражите ли трошкове доласка данас у суд? Тражите и тако.

СВЕДОК ИЛИЈА ГАЛОВИЋ: Па требао би, да.

Сведок тражи тршкове доласка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, Ви сте овде обезбеђени, обезбеђен Вам је превоз и повратак до границе, јел тако?

СВЕДОК ИЛИЈА ГАЛОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е па који су Ваш трошкови тамо?

СВЕДОК ИЛИЈА ГАЛОВИЋ: Па до границе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па који су то, колики су?
СВЕДОК ИЛИЈА ГАЛОВИЋ: Од Вуковара до Шида.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од Вуковара до Шида, то колики су Ваши трошкови, колика је та путна карта и тако даље?
СВЕДОК ИЛИЈА ГАЛОВИЋ: Та путна карта дође до Шида ја мислим 30 куна, тако и назад.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако и назад.
СВЕДОК ИЛИЈА ГАЛОВИЋ: Да, аутобусом.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је то у динарима?
СВЕДОК ИЛИЈА ГАЛОВИЋ: Па то је 300 динара. 300 и 300, 600.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 600?
СВЕДОК ИЛИЈА ГАЛОВИЋ: Да, ако ћемо, тако се већином рачуна.

Сведок тражи на име путних трошкова на релацији Вуковар – Шид и Шид – Вуковар износ од укупно 60 хрватских куна или 600,00 динара, те се сведоку и досуђује износ од 600,00 динара привремено на терет буџетских средстава суда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала господине Галовићу можете ићи. Позовите Маџарац Ранка.

Сведок РАНКО МАЏАРАЦ

Са подацима као са записника од 29.04.2004. године, упозорен опоменут, уз подсећање председника већа на заклетву за сведока исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Маџарац.
СВЕДОК РАНКО МАЏАРАЦ: Јесте.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Име Вашег оца је?
СВЕДОК РАНКО МАЏАРАЦ: Ђуро.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте по занимању?
СВЕДОК РАНКО МАЏАРАЦ: Пензионер.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пензионер, али шта Вам је основно занимање?
СВЕДОК РАНКО МАЏАРАЦ: Столар.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Столар, сада у пензији, дакле живите у Вуковару, ул. Краља Петра Слацића број 4?
СВЕДОК РАНКО МАЏАРАЦ: Тако је.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рођен?
СВЕДОК РАНКО МАЏАРАЦ: 1950.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У месту?
СВЕДОК РАНКО МАЏАРАЦ: Мају, 17. маја.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, у ком месту?

СВЕДОК РАНКО МАЦАРАЦ: У месту Глина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Господине Мацарац, саслушаћемо Вас као сведока дужни сте казивати истину, за давање лажног исказа се кривично одговара, нисте у обавези да одговорите на питања чијим одговором би себе изложили тешкој срамоти и знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу, све чега се сећате дужни сте да нам верно пренесете, ништа у том смислу не смете прећутати, подсећам Вас само да сте када сте саслушавани овде 29. априла 2004. године положили и заклетву за сведока, сећате се тога, па Вас подсећам на обавезе из те заклетве.

СВЕДОК РАНКО МАЦАРАЦ: Да, уреду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Господине Мацарац кажем саслушани сте у неколико наврата у овом предмету, последњи пут је то било у априлу месецу 2004. године, питам Вас да ли остајете при тим Вашим изјавама?

СВЕДОК РАНКО МАЦАРАЦ: Да, остајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате томе што додати и допунити?

СВЕДОК РАНКО МАЦАРАЦ: Немам шта додати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли познајете Златар Вују? Ко је Златар Вујо?

СВЕДОК РАНКО МАЦАРАЦ: Познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то?

СВЕДОК РАНКО МАЦАРАЦ: Па код мене у улици је живио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, у истој улици сте живели?

СВЕДОК РАНКО МАЦАРАЦ: У истој.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре рата у Вуковару или?

СВЕДОК РАНКО МАЦАРАЦ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, колико дуго се знате?

СВЕДОК РАНКО МАЦАРАЦ: Ја на почетку улице, а он на крају да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико дуго се знате од пре рата, годинама или?

СВЕДОК РАНКО МАЦАРАЦ: Па знамо се десетак година тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Десетак година?

СВЕДОК РАНКО МАЦАРАЦ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта нам знате рећи о њему, где је он у јесен те '91. године кад је почео рат у Вуковару, где је он? Ви сте били тамо?

СВЕДОК РАНКО МАЦАРАЦ: Па био сам тамо да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте били тамо све време?

СВЕДОК РАНКО МАЦАРАЦ: Све време сам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад су завршене борбе у Вуковару, да ли то знате, кад?

СВЕДОК РАНКО МАЦАРАЦ: Да, па Вују знам да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, чујете кад су завршене борбе у Вуковару?

СВЕДОК РАНКО МАЦАРАЦ: Па '91.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад?

СВЕДОК РАНКО МАЦАРАЦ: 18.11.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 18.11., јесте ли Ви тада тамо?

СВЕДОК РАНКО МАЦАРАЦ: Био сам тамо, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли и после тога тамо у Вуковару или сте прешли у Србију, у Војводину не знам?

СВЕДОК РАНКО МАЦАРАЦ: Остао сам тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остали сте тамо?

СВЕДОК РАНКО МАЦАРАЦ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е добро, шта нам знате рећи о Вуји, кад сте га пре рата видели? Пре рата?

СВЕДОК РАНКО МАЦАРАЦ: Видио сам га прије рата често, а онда је он отишао у Њемачку негде колико се ја сећам у деветом мјесецу, само не знам датуме не би знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК РАНКО МАЦАРАЦ: И вратио се негде колико ја знам почетком десетог мјесеца, тако од прилике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па нешто кратко био у Њемачкој?

СВЕДОК РАНКО МАЦАРАЦ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нешто кратко био у Њемачкој?

СВЕДОК РАНКО МАЦАРАЦ: Па не знам, откуда знам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ако је отишао у деветом, а вратио се почетком десетог, то је мени кажем нешто кратко.

СВЕДОК РАНКО МАЦАРАЦ: Па да, половином десетог мјесеца од прилике, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро. Да?

СВЕДОК РАНКО МАЦАРАЦ: И онда сам чуо сам да је рањен негде крајем десетог мјесеца и да је одвежен у болницу и кад се вратио не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате кад се вратио у Вуковар?

СВЕДОК РАНКО МАЦАРАЦ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате кад сте га први пут видели по његовом повратку у Вуковар, да ли се тога сећате?

СВЕДОК РАНКО МАЦАРАЦ: Што ја знам, видио сам га негдје у дванајстом мјесецу, само исто датума се не сјећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, а како знате ово да је он рањен крајем десетог месеца?

СВЕДОК РАНКО МАЦАРАЦ: Па чуо сам, нисам ја видио него сам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро чули сте, али како знате да је то баш било крајем десетог месеца?

СВЕДОК РАНКО МАЦАРАЦ: Па причали су тамо, долазили су, каже ево Вујо је рањен, одвежен у болницу и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел још било рањених вуковарчана?

СВЕДОК РАНКО МАЦАРАЦ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли још било било рањених вуковарчана, неких других?

СВЕДОК РАНКО МАЦАРАЦ: Па било је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У току рата, Ваших познаника, пријатеља или неки рођак Ваш рањен, погинуо?

СВЕДОК РАНКО МАЦАРАЦ: Рањен ми је синовац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Синовац?

СВЕДОК РАНКО МАЦАРАЦ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Ваш синовац?

СВЕДОК РАНКО МАЦАРАЦ: Предраг Мацарац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Предраг?

СВЕДОК РАНКО МАЦАРАЦ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је он рањен?

СВЕДОК РАНКО МАЦАРАЦ: Он је рањен ја мислим 14.09. да је он рањен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и где је он био?

СВЕДОК РАНКО МАЦАРАЦ: Био је код мене у улици, код мене код куће је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па код Вас код куће?

СВЕДОК РАНКО МАЦАРАЦ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли знате ко је Фот Дарко?

СВЕДОК РАНКО МАЦАРАЦ: Знам, али прије рата га нисам знао, онда у рату сам упознао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то?

СВЕДОК РАНКО МАЦАРАЦ: Дарко Фот.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК РАНКО МАЦАРАЦ: Како би Вам објаснио ко је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па кад сте га упознали у току рата онда нам, шта јел био борац неки?

СВЕДОК РАНКО МАЦАРАЦ: То је тамо код нас долазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел борац био?

СВЕДОК РАНКО МАЦАРАЦ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел био борац или, јел се борио?

СВЕДОК РАНКО МАЦАРАЦ: Био је борац, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Фот Синиша?

СВЕДОК РАНКО МАЦАРАЦ: То је његов брат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рођени?

СВЕДОК РАНКО МАЦАРАЦ: Рођени, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате за њих, где су, шта су? Јесу живи или?

СВЕДОК РАНКО МАЦАРАЦ: Синиша је погинио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад, у рату?

СВЕДОК РАНКО МАЦАРАЦ: У рату, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате када?

СВЕДОК РАНКО МАЦАРАЦ: Не знам, не знам датум, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли познаје Мирољуба Вујовића?

СВЕДОК РАНКО МАЦАРАЦ: Кога да ли познам?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мирољуба Вујовића?

СВЕДОК РАНКО МАЦАРАЦ: Познајем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел и он био рањен у рату?

СВЕДОК РАНКО МАЦАРАЦ: Јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када? Колико пута?

СВЕДОК РАНКО МАЦАРАЦ: Ја мислим два пута да је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате када?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када?

СВЕДОК РАНКО МАЦАРАЦ: Па негде у почетку једанаестог месеца, тако. А други пут чуо сам да је рањен негде крајем једанаестог месеца, тако. То све нисам видео, али сам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, добро, добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли зна да ли је Вујо Златар рањаван пре овога или после овога још неки пут?

СВЕДОК РАНКО МАЦАРАЦ: Знам да је рањен негде '93.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате када?

СВЕДОК РАНКО МАЦАРАЦ: Не знам. Негде '93. то знам да је, али не знам датум.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А ово се сећате да је било крајем десетог јел '91.?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па каже причало се, добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоци? Оптужени Златар нема питања?

Господине Мацарац тражите ли трошкове доласка данас у суд?

СВЕДОК РАНКО МАЦАРАЦ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли тражите неке трошкове што сте дошли данас у суд?

СВЕДОК РАНКО МАЦАРАЦ: Па ако добијају други онда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па наши државни органи, припадници наших државних органа су Вас довели јел тако са границе до Београда и вратиће Вас назад?

СВЕДОК РАНКО МАЦАРАЦ: Да, добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Према томе, ми већ тих трошкова имамо и наравно нећете нам их Ви наплаћивати поново, али до доласка из Вуковара до Шида?

СВЕДОК РАНКО МАЦАРАЦ: Ваша воља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Илија Галовић је тражио 30 и 30, 60 куна је тражио, односно 600 динара на име карте Вуковар – Шид и назад и то смо му досудили, ако и Ви тражите и Вама ћемо досудити.

СВЕДОК РАНКО МАЦАРАЦ: Добро, па може.

Даљих питања сведоку нема.

Сведок нема ништа више да изјави.

На име трошкова тражи износ од укупно 60 куна или 600 динара, као путне тршкове на релацији Вуковар – Шид и обрнуто и исти се сведоку и досуђују привремено на терет буџетских средстава суда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала господине Мацарац можете ићи.

СВЕДОК РАНКО МАЦАРАЦ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ивановић Милан.

Сведок МИЛАН ИВАНОВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Ивановићу.

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Име Вашег оца је?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Љубомир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када и где сте рођени?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: 19.01.'55. Вуковар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте по занимању?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Грађевински техничар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте запослени?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Живите у Вуковару?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: У Вуковару да, Борово насеље, то је Вуковар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Улица и број? Улица и број, Борово насеље улица и број?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Живим у улици Домовинског рата 16/4, Борово насеље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете, да ли знате коме ми овде судимо?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате та имена, знате те људе?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Па познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мирољуб Вујовић, Станко Вујановић, Милан Ланчужанин, и тако даље?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Знам, знам, познајем их.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Познајете? Да ли сте са неким од њих у сродству?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У завади?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Ивановићу саслушаћемо Вас као сведока, дужни сте да казујете истину, за давање лажног исказа се кривично одговара, нисте у обавези да одговорите на питања чијим одговором би себе изложили тешкој срамоти и знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу, знате све чега се сећате дужни сте да нам пренесете, у том смислу ништа не смете да прећутите.

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу Вас замолити да гласно прочитате текст заклетве за сведока, налази се ту на пулту испред Вас.

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

Сведок упозорен, опоменут, те заклет читањем законског текста заклетве за сведока исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вукотић.

АДВ.ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Да ја ћу га замењивати.

Констатује се да је претрес по одобрењу председника већа напустио бранилац оптужених Вујановића и Калабе, адв. Перковић те ће га уз сагласност ових оптужених у даљем току претреса замењивати бранилац адв. Вукотић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Ивановићу, Ви сте први пут на суду, ево причајте нам кога знате од овде оптужених и откуд се знате са њима? Из Вуковара?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Да, знам господина Вују Златара јер смо били кућа преко куће значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ког?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Вују Златара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кућа преко пута у истој улици?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Тако је, одмах, иста улица, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кад Ви живите ту у тој улици? Од када?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Ту сам живео, сад не живим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, али од када сте живели у тој?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Од `79.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од `79. ?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то значи да се од тада и познајете са Вујом или?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Па оно ајде, ја сам тамо доселио, оно што каже правио сам кућу и тако у међувремену оно комшије смо преко пута, па смо се познавали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е добро, где сте Ви у јесен `91. године кад је почео рат?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Код куће у улици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У улици?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Причајте нам о тим дешавањима, шта се дешава? Јесте ли били ангажовани у каквим јединицама?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Не. Како да вам то почнем причати, јел од почетка или шта се дешавало у то време у Вуковару, мислим та ратна психоза, пропаганда и тако даље, знате. Али овде ћу Вам рећи једну ствар, Срби сви у Вуковару када су били вишестраначки избори у Републици Хрватској су гласали за СДП СКХ, Срби јер нису били уопште политички организирани и СДП СКХ значи партија коју је водио пок.Ивица Рачан је освојила највећ број мандата у Скупштини општине Вуковар, тада од тих политичких странака које су ишле на изборе. Касније је та странка предала власт ХДЗ-у, значи

уступила власт ХДЗ-у. ХДЗ када је дошао на власт онда је већ почела нека психоза, нека пропаганда, не знам ја Борово комбинат, да Срби су као заузимали места директорска места и тако даље, обећавали су хрватском народу у Вуковару веће плате и так мислим и односно значи почела је једна та нека њихова машинерија у циљу застрашвања Срба и ето тако нека пропаганда знате. Значи доласком ХДЗ-а на власт у Вуковару одмах се почеле одвијати те неке чудне радње и једноставно нека психоза.

Кад се десило оно што се десило у Борову селу и многа разна догађања значи од маја месеца до деветог месеца када су почела одвођења Срба, ликвидација Срба у граду Вуковару, пуцање кафића, напуцавање кафића и тако даље, једноставно тамо где сам ја живио у том делу града Вуковара смо се осећали у том моменту оно угрожени да нисмо знали шта ће се сутра десити са нама. Један пример моја улица и од ових двојице господина Вује Златара једно 500-600 метара ја тог господина ја нисам знао, али сам оно касније сазнао Марко Пајић је био трговац, ишао је колико ја знам причу ишао је предати пазар и нестао је, значи убијен је он је сад нађен је ту прије не знам годину дана или пет-шест месеци у Новом Саду. Онда је један, мислим чини ми се Богдановић исто нисам човека познавао био је ваљда конобар и он је нестао, један од директора Младен Мркић је исто нестао, убијен је у ствари, један Јаковљевић Радивој који је радио у НАМ-и на ловачком наоружању, није хтео предати оружје, дошли су један дан тамо на Митници, један део града Вуковара дошли су на Митници пред кућом и на прагу су га убили. Значи то се дешавало у том интервалу од другог до деветог месеца, знате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу се Срби исељавали из Вуковара?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Јесу, после тих свих дешавања, значи напуцавања српских кућа и рецимо од једне моје колегице која је радила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али Ви сте остали? Ви сте све време у Вашој кући?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Тако је, у улици смо остали, ја и ту ови које познајем и рецимо Дамјановић Саво који је радио у болници исто је дошли су људи, нестао је, његова жена је радила самном у фирми и дан данас није пронађен. Значи сва та дешавања су психолошки утицала на Србе у граду Вуковару јер смо ми једноставно као људи, као породични домаћини имали смо сви породице, децу и онда смо шта ћемо радити. Онда смо се почели тако мало се дружити, држати страже и то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нека самоорганизација?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У смислу да се држе страже?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Е тако да, ништа друго, да се држе страже и то је то било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где се држе те страже?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Па рецимо то је моја улица или наша улица, како да кажем, то је једно 500 метара дугачка улица, значи на крајевима улица тако били смо по кућама и оно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел било неких сукоба, јел неко покушао да?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Не, није било никаквих сукоба, ништа није било, него једноставно од тог неког психолошког страха нисмо знали шта се дешава и ми смо једноставно стражарили, тако седели и пили кафу, излазили мало ван.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се зове тај део града, то насеље где се налази Ваша улица и Вујина?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Моја улица се зове, наша улица звала се прије Петрова гора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Она се баш звала Петрова гора?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Тако је име улице је била Петрова гора, међутим онда касније пошто смо ми ту остали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате кад је дошла Гардијска бригада у Вуковар?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: 01.10. мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 01.10. ?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда су кренуле борбе?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Па добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Интензивније, јел?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Па борбе нису вредиле, дошла је Гардијска бригада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто их је било и раније, знамо да је била ваљда Новосадска или Сремскомитровачка?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: 14.09. је дошла Митровачка ја мислим тенковска бригада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Митровачка, добро. Да ли сте Ви те јесени били ангажовани у каквим јединицама при Митровачкој, при Гардијској бригади?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви лично?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Ништа, ми смо били тамо у улици и кад је дошла војска ми смо ишли под њихову команду и то је то. Значи никаква задужења, ништа посебно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли Ви неки надимак?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Чичак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чичак?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је у Вуковару постојала нека Територијална одбрана?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или одред неки Петрова гора?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: То је можда касније неки назив дошао одред Петрова гора, али то је кад је дошла Гардијска бригада да су дали име ТО одред Петрова гора, једноставно ајде да се тако зове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Јакшић Душан?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је Јакшић Душан био те јесени тамо у Вуковару?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Па Јакшић Душан, он је пошто је он био резервни официр онда кад смо се ми договарали како ћемо, шта ћемо да заштитимо ту нашу децу и породицу, онда је он рекао, мислим рекао ајде буди ти ти си резервни официр па ајде ти оно што се каже мало то води рачуна о нама, тако о тој координацији и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Ето то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекосте познајете Мирољуба Вујовића?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Вујовића Мирољуба познајем, али пре рата га нисам знао, једино кад је дошао у нашу улицу, значи кад је побегао из града, онда је дошао у нашу улицу, ја га до тада нисам познавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је и он био ангажован те јесени у Вуковару војно, да ли знате о томе?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Па ми смо сви били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако јесте, како, ако није.

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Па ништа, били смо тамо и кад је дошла војска ставили су нас под команду и свако ко је шта радио, неки су имали задужења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте Ви конкретно радили ево?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Па ја сам оно што каже био у позадини, долазили су људи пошто није било струје и онда смо хранили људе који су рецимо успели побећи из града Вуковара, хранили смо људе тамо и тако, ништа посебно, одређивали смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта организовали позадину?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кухињу и?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Тако је, јер та наша улица је на крају града, иза леђа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта сте Ви, да ли сте Ви спремали храну, кували или?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Ма не кували.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви лично, Ви лично кажем?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Па ништа, фактички сам шетао оно нека задужења нисам имао посебно, једино кад је војска рекал да треба не знам неке страже држати тамо иза леђа, пошто је наша улица задња у том делу града Вуковара, а иза леђа су нам били Богдановци знате, а тамо није остало пуно људи онда то је било све оно старији људи, па ајде држете страже шта знам да не би дошли из Богдановаца «зенге» и тако, ништа посебно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта је радио Мирољуб Вујовић ту на Петровој гори?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Па шта би радио, био је тамо са нама, ништа није радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта, да ли је кувао храну, да ли је чувао стражу према Богдановцима?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Није кувао храну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Није кувао храну, био је у рецимо неким формираним четама, јединицама и тако, оно ништа посебно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве чете, чије чете?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Војне чете, како.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А војне чете?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Па да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па он био у некој од тих чета?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Био је командир чете само не знам тачно које, да ли прве, друге, четврте, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква чета, чега чета?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Па људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којих људи?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Па оно што је остало у том делу града, у те две – три улице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А дакле то?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Па да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То, па јесте ли Ви били у некој чети?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Није то било стриктно чета ово, оно, шта је знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не, ако је Вујовић, ако су ту биле неке чете и кажете Вујовић је био командир једне чете.

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па схватих Ви кажете војне, а онда кажете па од тих људи наших што су ту остали, па једне чете, то ме асоцира на то да их је било више.

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Ма није било више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био командир друге чете?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Ма слушајте, то је било мало људи је ту било, разумете, док војска није дошла нас је било негде око 150-160 људи, шта значи 150-160 људи то је било и жена и старијих људи од 40, 50, 60 година, разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да.

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Значи да се формира нека чета од не знам колико то људи, то је било ето само се тако звало као нека чета ајде да се зна да је то нека чета, неки вод или било шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Значи ништа посебно, да је то било сад не знам ја чета која садржи толико људи, толико, то је било 20, 30 људи шта ја знам, ништа посебно. Разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е добро, и кажете Вујовић је командовао једном том групом?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Па није то било командовање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Сва командовања која су била то је долазило од војске, значи 14.09. кад смо се ми спојили са војском, значи одмах је војска преузела команду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: И онда је рекла не знам ја, рекла је Вујовићу иди ту, иди ту, иди тамо и тако, ништа посебно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што њему, што не Вама?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто баш њему, што не Вама?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Зашто мени кад ја нисам био ни командир ни вода, ни чете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта је он био то Вас питам, шта је он био, јел он човек дошао из града, дошао ту код вас и сад одједном њега војска нађе да њему каже е ово и оно, разумете зашто баш њему?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Па Душан Јакшић који је преузео улогу тог неког организатора, значи он је рекао Вујовић Мирољуб биће не знам ја командир тога вода, овај тога вода и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А дакле то?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Па да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи имали су нека и формална, то му је нека формална задужења?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Па добро, мора се знати неки ред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Станко Вујановић?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Тако исто и Станко Вујановић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто и он као Мирољуб?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је имао неку команду над неком групом?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Па био је командир не знам тачно којег вода, али знам да је био као командир вода.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Командир вода, колико је било тих водова? Ако је било 150-160 људи када је дошла војска, колико је било тих водова?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Па ја мислим 3 или 4, не знам тачно 3 или 4. Значи ми смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је командовао другим водовима, рекосте Вујовић, Вујановић?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Мислим да је био Пејић који је касније погинуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел имао неки надимак?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Мислим да је био Бимбо, да су га звали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кад касније?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Па кад је он погинуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је он погинуо, то кад касније, да ли знате кад је погинуо? Те јесени у Вуковару или још касније негде у неким другим ратиштима?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: У Вуковару је погинуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Те јесени?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, једне Бимбо и?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Мислим да га је после заменио Ћани, Перановић мислим да се презива.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Перановић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Перановић?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ћани, а да ли знате ко је Ћанковић Мирослав?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Ко?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ћанковић Мирослав?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Па то је он ја мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Па то је овај Ћани, Ћанковић Мирослав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви рекосте Перановић?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Добро, ја мислим да се тако презивао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта ради Душан Јакшић ако је он одредио да Вујовић води једну групу један вод, Вујановић други?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Видите, Ви морате схватити ситуацију, док војска није дошла и док се није спојила са нама ми нисмо ништа радили, значи ни ти командири, ни Вујовић, ни Вујановић Станко, ни Мирољуб, ми нисмо ништа радили, значи ми смо само чували стражу и кад је дошла војска она је преузела команду и онда је са Јакшићем шта су радили организирали даље те.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Ви лично радите, Ви лично шта радите?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: `Ди, кад?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада, те јесени ту, да ли сте у неком од ова четири вода?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Било код Вујовића, Вујановића?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пејића и тог Ћанија?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте, а где сте?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Био сам тамо у улици и онда кад је рецимо Јакшић дошао и рекао ајде нађи, скупи људе да чувају стражу и тако ништа посебно, разумете, значи стражу да чувамо од стране од Богдановаца, скупљали су те стареије људе који су оно, не може човек од 70 година ићи да не кажем у рат у прву линију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био тамо Тешкић Боривоје?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Ја не знам јел био, био је у Гардијској бригади али који је задатак имао, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате шта је, које дужности је вршио?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јакшић Душан нам каже да је он био командант тог одреда Петрова гора?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је он био командант, да је Вујовић био командир једне чете не вода него чете, па нам ту наводи неке бројке колико је људи било и тако даље?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Па добро, он је водио ту јединицу, разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вујановић друге, али каже и да сте Ви његов заменик?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Па не би ја рекао да сам његов био заменик, знате мислим та реч заменик, оно шта значи, он је мени рекао оно што је рекао иди нађи људе да држе стражу и тако нешто, значи ништа специјално ништа посебно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И он каже да су и Вујовић и Вујановић и ови остали командири од њега примали задатке?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Од Јакшића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Па он је био командант, мислим командант, командир ајде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су од њега примали задатке и каже да сте Ви његов заменик?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Ако он каже, ја кажем мислим заменик, ја јесам био оно као.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па Вас питам ако је то тачно, прво да ли је тачно да су Вујовић и Вујановић и остали командири тих водова примали од Јакшића какве задатке, да ли Ви знате?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Па вероватно да јесу, ја нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, него да ли сте Ви тако чему присуствовали, да им овај нареди нешто?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Не, не. Нисам био присутан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви били у ситуацији, да ли сте Ви могли да Вујовићу или Вујановићу или неком од ових да издате какав задатак?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим, ако Јакшић кажем тврди да сте Ви били његов заменик?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Слушајте ја Вам кажем оно што је било, значи док војска није дошла, док војска није дошла, значи нит су ти људи или командири било шта ишли, то је било само чување страже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Дошла је војска, онда је Дуле Јакшић контактирао са тим ко је дошао први значи ја мислим Митровачка нека бригада, не знам тенковска дошла и он је са тим командантом договарао о даљим акцијама. Акција на крају није ни било, чак и кад је дошла та тенковска

бригада та и они су Лукић капетан, мислим да се тако звао и ту се 14 дана, 15 дана се чекало на исти оно у те 4 улице сви смо били, ништа се није дешавало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Ништа. Е онда долази Гардијска бригада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дошла је Гардијска бригада.

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: И онда већ не знам шта се радило, онда је Дуле Јакшић то контактирао са тим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто баш он?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Зато што је био командант.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто је баш он командант, ко је то њега поставио?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Па ми из улице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ви из улице?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Па да, био је резервни официр и шта ајде, дај ти то мало организирај и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате кад су завршене борбе у Вуковару?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: 18.11.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви тада тамо?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Ја сам 16. отишао у Кљајићево где ми је била породица, 16.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да и кад сте се вратили?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: 22-23-24. не знам тачно датум.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако да тих дана нисте били уопште у Вуковару?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми да ли је Јакшић све време био тај командант, све време тих ратних дејстава, борбених дејстава?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Мислим да није био, не знам које време, али мислим да је онда као нешто био смењен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко га је сменио и када?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Не знам да ли у десетом месецу, вероватно у десетом месецу, ко га је сменио не знам онај ко је водио Гардијску бригаду, значи они који су командовали Гардијском бригадом ти су га и сменили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко је сад место њега?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како не знате?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Па зашто би ја требао да знам, нисам био ни на састанцима, нисам присуствовао састанцима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не, него Ви сте ту кажете Јакшић Вам је рекао да организујете неке страже и тако даље, кажете нисте Ви његов заменик јели, али Вам је Јакшић рекао да организујете неке страже, ако је то било у десетом месецу, та смена Јакшића до завршетка борби у Вуковару остало је још бар 20 дана.

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И хоћете да нам кажете да Ви не знате ко је тих 20 дана заменио Јакшића и ко је сад контактирао са војском и ко је вама сад наређивао где и како да организујете страже и позадину, кухињу и не знам ни ја? Да ли Вама лично ико командује? Да ли, од кога Ви примате наређења и задатке?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Од никога, ја лично нисам од никога примао задатке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни од кога?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Од никога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Без ово од Јакшића што Вам је рекао да организујете те страже?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Тако је, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни од Вујовића, ни до Вујановића?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни од ових официра из војске, ни од кога?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Ја лично не, ја лично не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А на основу чега мислите да је то било крајем десетог месеца, откуд Вам то тако?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Па не знам, па све се дешавало у десетом месецу, све те нека напрезовања војске је било у десетом месецу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате кад је био напад на Милово брдо?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Не знам тачно датум, али мислим да је било крајем десетог месеца и тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде смо чули приче у овој судници да није, него кад је Милово брдо пало, пао је и Вуковар?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Па може бити, не знам, мислим на знам ја тачан датум.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Може бити, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Јакшић каже да је он био командант тог одреда Петрова гора до пред Милово брдо и да га је онда на место њега одредом командовао Мирољуб Вујовић?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Па може бити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Може бити да је тако било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вам то предочавам као његове тврдње, а Ви коментаришите.

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Па може тако бити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви коментаришите, немојте може бити, него јели или није по Вашем сећању, наравно.

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Ја мислим да је било тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Ја мислим да је тако било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете не знате ко је Тешић?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Рекао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Па не знам, знам да је био у саставу Гардијске бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али функционално не знате ко је?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже да је био командант Првог јуришног одреда?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Па може бити, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да је у склопу тог одреда дејствовала и садејствовала, а касније била претпотчињена и ова јединица, одред Петрова гора?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Па вероватно да је тако било, пошто кажем пошто војска је дошла она је преузела команду, онда вјеројатно да је и Тешић имао једну од ових чета у свом саставу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате да је Мирољуб Вујовић био рањен?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Па познато ми је да је био рањен, али не знам који месец је био рањен, знам да је био рањен, али који месец, ја мислим да је био негде у једанаестом месецу, али који датум не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е па Тешић каже да сте Ви мењали Мирољуба Вујовића кад је он био рањен?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Ма не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И долазили код њега на састанке, на пријем задатака и тако даље и тако даље?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Ни говора, ни једну команду ја од Тешића нисам примио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви кажете да Вама нико командовао није?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Па није, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Не, није ми нико командовао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остаје ми чудно знате господине Ивановићу, остаје ми чудно ако је ту сад дошла Гардијска бригада и ако је она преузела командовање и над овим људима, ту Јакшић нешто са њима контактирао и тако даље, остаје ми чудно мало неразумљиво како то да Вама нико не командује?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Зашто мени, мислим зашто, шта сам ја то био, значи био сам један обичан војник, који је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не може обичан војник мора имати некога изнад себе, знате војна организација то подразумева.

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Није то било тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не може да буде слободно, мислим.

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Ма није то било тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тешко је разумљиво да неко буде слобан стрелац?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Па то ко што мисли да је то била нека баш хијерархија по неком командном наређењу, то баш тако и није било, значи ја лично нисам добијао никаква наређења, не знам ја ово или оно или било шта. Ни од Мирољуба, ни од Тешића, ни не знам шта. Тамо је била кухиња, људи долазе из града, облачили смо их, хранили, чак смо и војску хранили пошто није било ни струје ни воде, добро имали смо бунаре, значи то је то било. Дошли су добровољци, резервисти и ЈНА припадници људи који служе војску и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекосте Вујо Златар Вам је био комшија, кућа преко пута?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Иста улица, али кућа преко пута?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Да, иста улица, само кућа овако преко пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је Вујо био у овим причама?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Вујо је био у Њемачкој, тамо су му родитељи били, био је у Њемачкој и колико се ја сећам већ да је он дошао негде половином десетог месеца, ту негде, да је дошао у десетом месецу у Вуковар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се и он укључио у ово неко чување стража, кухињу, облачење људи?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Па не он је обично био у некој јединици, у неком воду, али у којем је био сад не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том смислу да ли се на било који начин укључио у активности?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Па чим је дошао у Вуковар значи укључио се у неку јединицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви то знате то Вас питам?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Да се укључио у неку јединицу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Па био је да у некој јединици, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате где? Данас шта нам знате рећи о њему?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Па да је био комшија да је дошао из Њемачке, да је значи дошао негде у десетом месецу, половицом десетог месеца, знам да је био рањен крајем десетог месеца и отишао је био у Негославцима, из Негославаца је отишао валда на ВМА, после је валда био на рехабилитацији не знам у Младеновцу, и то је то. Био је рањен у леву ногу и имао је неку кесу, шта ја знам шта је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откуд Ви знате да је он рањен крајем десетог месеца, ако нисте били са њим у тој некој јединици?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Па то је био врло јако мали простор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Знате, и кад год је неко био рањен па то се знало, јер сви су морали ићи значи у Негославце, значи где је била она прва та војна амбуланта, значи тим се људима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево за Мирољуба Вујовића рекосте да не знате, знате да је рањен, али не знате када, а за Вују знате да је крајем десетог месеца, па?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Зато што је његов брат био исто тамо са нама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Покојни његов брат, Мирко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чији?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Па од Вује, значи његов брат је био тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: И кад је Вујо био рањен онда је рекао да му је брат рањен, а то је значи било кажем негде крајем десетог месеца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ваљда сте чули и за Вујовића да је рањен исто?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Па чуо сам али знате то је било касније негде у једанаестом месецу. Јер то је био мали простор, то је била једна коцка, километар са километар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А откуд знате да је био у некој бањи, ајде добро да је био на ВМА, то је нормално да се сви рањени пребаце на ВМА и збрину?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Зато, знам преко његовог брата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али откуд знате да је био у некој бањи?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Па брат је контактирао са њим, ишао је да пита како му је брату. Значи ишао је до касарне и питао је како му је брат, како се налази и нормално је да ћу питати као комшију где му је брат, шта се ради, како му је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле причали сте са његовим братом и то Вас питам?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Па са његовим братом сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте Вују видели први пут после тог рањавања, кад сте га видели први пут, ако се сећате и ако сте га уопште видели наравно?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Ја не знам, мислим тамо пред Нову годину и тако, не знам у дванаестом месецу сам га видио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада кад сте га видели, како је изгледао, јесте причали како је рањен, како се осећа?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Па знам да је имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте причали у том неком смислу?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Па нисмо нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је сада?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Не, нисмо ништа причали, знам да је био рањен ту у овом делу тела, да је имао штаку, да је носио, да је имао ту неку кесу и то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какву кесу?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: А не знам, какву кесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта видела се на њему нека кеса, шта?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Па биле су неке цевчице, нешта је показивао тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То тада кад сте га Ви видели први пут после?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После рањавања?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У децембру, пред Нову годину?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И имао је штаку?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Имао је да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А та кеса, те цевчице, где се то налази на његовом телу, јесте то видели?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Да ли са леве или са десне стране, откуд знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него где, у пределу стомака, доњег дела трбуха, између ногу, на нози, у том смислу?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Па ту негде, у овом делу негде, ту је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испод паса негде?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Да, испод паса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како ја видим да показујете?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Па ту негде да, од прилике ту где је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да. Па јесте причали са њим како се осећа, како му је?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Па нисам нешто претерано причао ништа, како је, шта је, добро је и тако. Уобичајене оне речи, како си и тако, јел те боли и тако, ништа посебно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сведок данас каже да пре доласка војске то је било око 150-160 бораца, ако се то могу и звати борци обзиром на тај начин самоорганизовања и то све, предочите му исказ Јакшића са претреса од 19. јуна 2007. године када он говори да када је дошла Гардијска бригада 02.10. имали смо 344 борца у четири чете и једном је командовао Мирољуб, па колики је састав и тако даље, то је знатно већи број од онога што он данас каже, да ли то дозвољава као могућности или мисли да то тако није било?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте разумели?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Јесам да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово што Вам предочи сад.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја могу тачно бројке да Вам кажем, а можете му и Ви предочити, ево ја сам записао, значи тако каже Јакшић, једном јединицом је командовао четом Мирољуб 117 бораца, другом Станко 110, трећом Пејић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мирослава покојног Пејића је имала 72 и покојног Фота 45?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Па видите то је вјеројатно могуће, пошто је Дуле, пошто Јакшић је био командант, значи људи су Шид-Негославци долазили, долазили су у Вуковар разумете и како су долазили тако су се и прикључивали у те јединице, значи вјероватно да је тај број био и већан, значи тај што је рекао овај Јакшић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже да је у моменту када је дошла Гардијска бригада, дакле Ви рекосте да је то било 01. октобра.

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже да је тад било, ево то су те бројке, има записано у некој својој бележници.

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па из овога би произашло преко 300 људи?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Не знам, ја знам колико је за тих 15 дана, ја нисам виђао пуно људи у те две, три улице где смо ми били, да ли је било 300 људи ја то не знам. Ако је Јакшић као командант то изјавио, мислим ја збиља не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли познаје Милана Ланчужанина из тог времена?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Па исто сам тако познавао када је дошао и мислим када су дошли из Србије, исто негде у десетом месецу, тако мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли зна за његово ангажовање у току времена док је боравио на том подручју овај сведок, у којој је јединици био да ли је имао неку јединицу да ли је уопште био ангажован?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Па био је ангажован, сви који су долазили из Србије били су ангажовани у некој јединици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па где је он ангажован био, ако знате?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Па био, био је ангажован у тој јединици при саставу Гардијске бригаде, ди је био ангажован.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате којој?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Како мислите који?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате којој јединици, кажете био је ангажован у тој јединици у саставу Гардијске бригаде, па Вас питамо у којој јединици, у којој то јединици?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Ја мислим, мислим да је он када је дошао да је он био, да је та нека била јединица колико се ја сећам можда формирана у Шиду и шта знам па да је дошао са том јединицом у Вуковар, али чим је дошао у Вуковар исто био је стављам под команду ЈНА и примао наређења од војске и тако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли познаје Предрага Маџарца?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Не, њега не познајем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли зна да ли је Вујо Златар који је његов комшија био рањаван пре овога пута за којег нам је рекао да је био рањен или после овога?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још који пут?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Мислим да је био, али не знам које године `93. ваљда негде у раме негде био кад су држали неке положаје тамо према селу Маринцима. Како је рањен мислим, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Мислим под којим околностима је рањен, не знам, али мислим да је био рањен `93. валда.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље молим, пуномоћници, браниоци? Оптужени? Мирољуб Вујовић, па Станко Вујановић. Да, овај.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Нећу дуго, без обзира што сам понео ово.

Да ли сведок зна ко је у оно време био Радован Стојчић Баца?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гласније мало господине Вујовићу.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Баца ко је био?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Чуо сам за то име и презиме, али не знам шта је радио, нити шта је коју функцију имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Према микрофону се окрените господине Ивановићу.

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Чуо сам за то име и презиме, али никад нисам оно знао ни шта је ни ко је, нити сам био са њим у контакту нити било шта.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли се сведок сећа неког састанка који је био код Станка Вујановића када је дошао пок.Баца?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете да га подсетите нешто?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: На том састанку био је Чичак, значи то је после ослобођења Вуковара био си ти, био је Јакшић, био је Филиповић Дуле, био је Граховац Слобо, био је Баћа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, станите, јесте чули?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Јесам чуо сам, и?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ли.

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Је, је, у праву је сад се сећам да је то био тај неки састанак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е шта је то, кад је то било?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Не знам датум.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него пробајте се везати за ево, пробајте се везати прво јел тачно да је то било после завршетка борби у Вуковару? Вујовић каже јесте?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Па добро, вероватно да јесте, али ја се не сећам ни шта се на том састанку одлучивало, ни шта је било, мислим не знам.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли могу да подсетим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: На том састанку дошао је пок.Баца позвао га је Филиповић и Граховац Слобо, ја сам рекао онда за предлог команданта Територијалне одбране, сад да не дужим испред углавном пошто ти то не знаш ниси био тамо, до тог што смо ја и Филиповић причали, значи Баца је дошао код Станка Вујановића дошао си ти, Баћа и Дуле, овај как` се зове Дуле Јакшић, и на том састанку је расправљан предлог да се да ко ће бити командант Територијалне одбране, то је значи после рата било то је био негде 22-23.11., био је предлог значи није именовање и ту смо сви излагали ко је како се борио, ко је заслужан, ко није заслушан и тако даље и тако даље и Баца је на том састанку, значи ништа није рекао него је дамо рекао јавићу. Значи тад није уопште одлучено ко ће бити командант Територијалне одбране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, схватите ово као подсећање Вујовића.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли је тако било?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Ја мислим да може бити тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Мислим ја се не сећам прецизно, али може бити тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта значи може бити тако?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Па не сећам се, једноставно се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како објашњавате Ваше присуство тамо? Ко сте Ви?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Како ко сам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ко сте Ви то, разумете?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Па обичан био војник тамо који сам дошао у.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је, ево Вујовић каже.

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Па био сам тога дана у тој улици и дошао сам тај састанак, али ништа да сам ја нешто могао оно `ајде био сам присутан састанку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не, него. Господине Ивановићу.

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Ивановићу, разумете Ви одлично шта Вас ја питам, ако дозвољавате могућност да је темо било 150-160 људи по Вама, или како Јакшић каже преко 300, разумете, ајде сад неки погинули, али у међувремену се и омасовило за време тих борби, сад после рата, после рата на састанку сте Јакшић, Ви Вујовић, Баца, знамо ко је Баца и тада и после ко је и шта је био, ево Вујовић каже која питања се разматрају, предлог ко ће бити командант ТО, па Вас ја питам и Ви добро знате шта Вас ја питам и зашто Вас питам, ко сте то Ви да Ви од тих 300 људи бораца из те улице, да Ви баш будте тамо, ко сте Ви?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Па једноставно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком својству сте Ви тамо? Разумете, зашто баш Ви?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: У својству, па зато што то је моја улица била, значи једноставно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па и њихова.

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Чија њихова?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И њихова, и ових осталих људи и њихова, па зашто баш Ви?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Тако је, али сви и Мирољуб и ови су долазили код нас у улицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Па сви су они долазили код нас у улицу, значи ми који смо тамо били, били смо на том састанку, ето и оно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ма што сте Ви били?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Значи ја у никаквом својству нисам био, не знам као да сам имао неко задужење, него једноставно био на том састанку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вас је позвао?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Па не сећам се, можда сам сам дошао, шта ја знам, чуо за састанак па дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па сад, баш, добро, да сами дођете.

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Па сад су били неки позиви па `ајде на састанак, мислим кад је био састанак неки.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Баш је то сведок у праву то што каже, тако је и било, одма да вам ја разјасним, јер то није било никаквог команданта што ја читаво време говорим, од првог дана, али пошто се Јакшић свуда натурао, то вам говорим опет понављам своју одбрану, он је позвао Бацу, у ствари Дуле Филиповић што вам говорим рекао ми је тај дан када сам био код Велепромета да је Баца дошао и да ће Јакшић бити командат. Ја сам рекао да нема шансе да он буде командант, тако сам рекао и онда је мени Филиповић рекао да идем по овога Дулета Јакшића и да он позове кога `оће, тако ми је рекао, а ја да скупим неке и да се одржи састанак. И тако је било, никакав командант Јакшић није био, ово што каже као организатор, то да, то не кажем, гурао се свуда, хтео да је буде тај који се представља, е о томе се ради ту је сведок што се тога тиче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је њега позвао?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је њега позвао на састанак?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Па он је са Јакшићем дошао и Баћа је дошао исто са њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Баћа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бача?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Баћа, надимак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате како се зове, презиме?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Не знам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајмо даље питања.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Само мало.

Констатује се да у 11,00 сати приступи бранилац адв. Станић.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Значи још једном да поновим, да ли се сведок сад, није конкретно одговорио да ли се сећа тога састанка или не, као састанка то није, то је био није ни састанак био то је неки договор био тако сам и написао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он мало пре рече, може бити.

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Па не знам, мислим, па слушајте не знам, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А пре тога је рекао, шта је било предмет састанка, о чему се причало не знам.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Али углавном рекао је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А сад каже кад му Ви предочисте шта је било, он каже може бити и сад.

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Господине судија да Вам нешто кажем, ТО није уопште ни постојао, то је можда постојао на папиру неки ТО, ТО није уопште постојао и оно што сам рекао у почетку излагања овде, ми смо били обични људи који смо се организирали да дочекамо ЈНА да нас спаси јер нисмо знали шта ће се дешавати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: ЈНА је дошла и преузела је сву команду, а сад замислите да ја дођем овде у Београд из Вуковара где не знам ни где је која улица ни било шта, па нормално је да ће људи који су познавали Вуковар као рецимо Вујовић, не знам који је био у граду, као Станко Вујановић који је био у граду да је дошао не знам дошли су Гардијска бригада је преузела команду, па неко је морао стати испред те активне војске, из тих добровољаца, из тих резервиста, да покаже где је улица, било шта и то је тако било. Ја се не сећам уопште да је било каквог састанка, не да сам ја присуствовао, да се сећам да је неко пролонгирао ТО у не знам ја до 18.11., можда касније је било ја не знам да се формирао ТО и било шта и кад се формирао ТО опет је онај ко је био командант, а мислим да си ти био, опет си примао наредбу.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: То је после рата, јел говори сведок сад после рата или?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После рата.

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Ја говорим после рата.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, даље питања.

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Значи ја не знам, није било никаквог ТО, то је то.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: То је било следеће питање, али сад не треба кад је одговорио кад је одговорио да није био ТО. Значи ево конкретно питање да ли је Територијална одбрана Вуковар постојала за време рата?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекао је.

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Не, није постојала.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Добро.

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Тада није постојала.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: У реду је. Ко је власник куће у којој смо били смештени у то ратно време ја, моја жена, моји родитељи, мој зет, моја сестра, њихова ћерка, мој деда и баба и где се та кућа налазила у којој су кући?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то знате уопште?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: То је кућа од једнога човека који је радио у Њемачкој значи, трећи плац, трећа кућа од моје куће је била где сте били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пита Вас Вујовић ко је именом и презименом Вас пита ко је?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Био власник те куће?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Не знам сад.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли могу да подсетим.

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Можеш.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Рогин.

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Је, Рогин, тако је Рогин Томислав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рогин Томислав?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Рогин Томислав.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Где сте та кућа налази, ко је у комшилуку значи био преко пута ко је био са леве, десне стране?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Са леве стране је био Миљановић Богдан, у ствари са десне стране кад гледам овако, Миљановић Богдан, следећа кућа је била празна, а преко пута ја мислим да је била, била је кућа од Војновић Милана и овога Војновић Драгана.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Тако је. Који је уопштени назив, односно термин који се користио за све мештане који су били под оружјем, значи без обзира на ком су правцу били, без обзира којој су јединици ЈНА припадали, значи да ли су се звали термин, да ли су резервисти, да ли?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте господине Вујовићу.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поставили сте питање.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су људи мештани у Вуковару, мештани Вуковара, који су остали ту да се боре, да ли су имали сви неки уопштени заједнички назив, да су их тако звали или не?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Значи не формација?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Без сугестија типа овако.

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Како мислите у некој јединици или било шта? Не разумем, како мисли то?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Значи термин неки да ли се користио, не говоримо о формацијама, него уопштени термин за мештане који су били под оружјем, да ли је неки уопштени назив био?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Типа «вуковарски мештани»?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли су нас звали «вуковарски мештани»?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или некако другачије?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Па звали су «вуковарци», шта, како.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Могу да помогнем?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Па «вуковарци», «вуковарчани» тако су звали.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Па пошто не разуме питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добровољци?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Збиља не разумем ово питање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добровољци?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Не могу ја бити добровољац ако сам био у својој кући, како могу бити добровољац.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Добро да питамо, да ли су звали «резервисти», «добровољци», «територијалци», «каубоји», «индијанци»?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: «Резервисти».

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Добро.

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Сви смо ми били резервисти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли још питања?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Имали смо униформе, резервисти ко и Хрвати и Срби, сви, имали смо униформе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Па немам, шта. Споменуо је одред Петрова гора, али то је рекао сад не знам да ли треба пошто је рекао на папиру се свашта радило, не знам да ли треба постављати питања.

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Ма то је улица, то је мислим.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Значи да ли је то формација или само термин?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Ма термин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па питање да ли он зна шта је формација, ево?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Термин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако нам човек износи, да стичем утисак да нема појма о тој терминологији.

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: А чекајте зашто би ја имао појма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Па зашто, ја сам био у војсци, ја сам био инжињерија, шта ја сад знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Значи поново пошто је сведок сад нисте чули, да поновим питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чуо сам.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли је то био термин или је била формација.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули смо.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Одред Петрова гора?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Термин, чули смо.

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Па термин је то био.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Само толико.

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Па морало се накако звати, не може се звати, ајде.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Може и ово питање да ли је сведок икада у било које време био некад било кад мој заменик у било чему?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вујановић?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Пошто си био цело време у Вуковару, односно до кад си рекао 16.

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Да.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли си од иког чуо да сам ја био Мирољубов заменик?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Не.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Добро. Ко је издавао дозволе за излазак из града?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко издавао дозволе да се изађе из града?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Јесте, издавао је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Издавали су на Велепромету.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Мислим да се је звао резервни официр Жигић, а мислим да је он сада покојни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У име кога?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: У име војске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У име војске?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Па да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви код њега ишли да добијете дозволу за излазак у Кљајићево?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Сви смо ми који смо хтели да одемо, значи ја када сам ишао код своје породице у Србију, сви ми које је хтео морао је отићи на Велепромет и добити дозволу и онда преко Негославаца, Шида и онда даље ко је већ где имао породице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И тако сте и Ви отишли у Кљајићево?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Тако је, тако је, па куд да идем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми кад сте се вратили 23. или 24. како Ви то рекосте.

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тамо у Вуковар, да ли сте добили какву пропусницу да се вратите?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Не, не, та је пропусница вредила ако се сећам, не знам можда 7 дана или немам појма, можда месец дана, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А важила је то што сте добили?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Да, имао је неки рок значи 7 дана, месец дана, али збиља се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А она је важила то што сте добили од Жигића на Велепромету то је важило и за повратак?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том смислу пропусница за улазак, за излазак и улазак?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Тако је, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли знаш ко је организовао прихват људи, цивила значи који су се извлачили из подрума у току рата?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Па ми који смо, значи ми оно домаћи, да не кажем домаћи «вуковарци», значи сви људи који су долазили, значи како се која улица да не кажем ослобађала, значи људи су долазили из подрума, ми смо их облачили, хранили се тамо у кухињи на Петровој гори где је била и

онда је мушкарци су остајали, жене и деца који су били су ишли у Србију исто ко и ми остали, преко Велепромета, Жигића и даље.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Јер Јакшић је говорио да је он некао то преузео и да је он то организовао, па питам?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Па не знам што је он, ја знам да сви цивили који су долазили су се тамо облачили и ишли су преко Велепромета. Да ли је он конкретно то не знам, није ми познато да ли је то Јакшић организовао.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли знаш где је био штаб овог господина Тешића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он и не зна које био, нешто је био у војсци.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Он је чуо Тешић, а можда зна да је имао штаб.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Ја знам, ја сам чуо за Тешића, али мислим да је био у Светозара Марковића улици.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да, да.

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: У једној приватној кући.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Јеси икад одлазио тамо?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Јесам, оно ишо сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А којим поводом?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: По никаквим поводом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Никаквим поводом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, да ли сам добро схватио, нисте тамо одлазили или јесте?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Долазио сам у ту кућу, али ништа оно ето, исто ко и не знам други војник или било шта, дошао тамо, ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код Тешића?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Па то је у кући гди је била та команда Гардијске бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као обичан војник шта у, којим поводом?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Па Ви не можете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не може господине Ивановићу, па немојте.

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Ви не можете то схватити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Ивановићу.

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Да?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте да мислите да смо ми овде глупи, нисмо толико.

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Ја то и не говорим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисмо толико.

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Ја то и не говорим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па Ви мени представљате сад како сте Ви као обичан војник могли да одете код команданта ето тако никаквим поводом.

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не може.

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не може.

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Па то Ви кажете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не може.

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Чекајте, Ви оћете сад казати да ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете, можете да одете по задатку, можете да одете као курир.

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Ма никаквог задатка нисам имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Вас неко пошање, да Вам каже да одете тамо.

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Гардијска бригада је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумете?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Давала наређења овим командирима ових чета што је био Станко, Мирољуб и шта ти ја знам и ја сам једноставно тамо био који сам био од првога дана у тој улици Петрова гора и ништа више, по никаквом задатку, нисам добио никаква наређења и било шта. Ви то не можете да схватите, јел тако, па шта да радим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, као обичан војник Ви идете код команданта никаквим поводом, да одете тамо у кућу никаквим поводом?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Па господине нека Вам каже Станко Вујановић шта и кад сам тамо шта сте ме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумете?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Нити ме ко шта питао, нити сам добивао нека наређења посебна ни било шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што сте ишли, питам Вас што сте ишли?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: А шта да сједим код куће, шта да радим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Па о томе је, та кућа где је било, то је једно 500 метара од моје куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, па што сте ишли?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Ишао сам тако што сам ишао, а `ди да будем, шетао од моје куће до тамо и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шеталиште у време рата, 500 метара шетате до куће команданта, јели немате шта да радите?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Шта мислите да је то био нон стоп рат, сваки дан, па људи су шетали по улицама, да. Кад није било пуцања људи су шетали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Тако је било.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: А јел Јакшић био код Тешића нон стоп?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Је.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Јесте био, добро.

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Он је био командант.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Господине председниче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ово шта Чичак говори, било је таквих ситуација стварно, неки међуљудски односи, ево идем код Тешића да видим шта ради, једноставно могло се тако. Исто у.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није могао свако господине Вујановићу.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није могао свако, он нам каже нама Јакшић тврди како је он био његов заменик, Јакшић каже да је био командант одреда ТО Петрова гора, а да је овај човек овде његов заменик, то Јакшић тврди.

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: То Јакшић тврди.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он то негира, но каже ја сам био обичан војник који је тако шетао. Разумете, због тога, због тога покушавам да расправим ово са њим.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да. Добро ја сам само хтео да кажем да се могло, ако ја знам рецимо Јакшића, а где је Јакшић код Тешића, ево идем ја, идем мало да видим шта има, то је могло стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, даље питања.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Добро.

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: То је така била једноставно ситуација да није било неке војне хијерархије, па сад ја као обичан војник да ја дођем сад у ту кућу, разумете, зато што сам ја био тамо са овим људима, значи ми смо се скупили и онда сам једноставно на основу тога долазио тамо у ту кућу, ништа више, значи мени Тешић ни било ко није наређивао не знам иди ово, иди ово, значи.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Добро, Јакшић говори да је овде било 300 и нешто бораца. Ја тврдим да није било 300 и нешто бораца на самом почетку и тврдим да нисам имао никакву чету од 110 како је он навео, а господине председниче он је рекао да ће доставити неки папир, не знам јел то копирано, колико сам чуо на том папиру постоје само неке бројке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је. Па ваљда сте то добили. Снежо, оно што смо ископирали, па добро. Ко жели, ако желите, добићете то.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ја би молио сад да се прикаже то ако може.

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Јел могу ја нешто да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ма нећемо то сведоку приказивати, ма не вреди то сведоку показивати.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Не, не, само нисам те још питао, само мало, извини. Ја тврдим да није било толико и сад је питање колико је људи било способно, баш способно да иде у напад?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: 14.09.?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да, тачно?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Било је негде 25-26 људи.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Добро, довољно. А ови остали људи?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Ови остали људи су све били старци и чували стражу оно што сам рекао на почетку.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Значи колико је још тих стараца који су држали оружје, не рачунам жене, децу и да Јакшић све сврстава у 350 људи?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Ма није ни било оружја, које оружје, не знам само од кога смо добили оружје.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ти си сад говорио о 150 људи? Па да ли си мислио све скупа?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Списак 150-160-170 људи било је максимално, на том списку су биле и жене и старци и деца су отишла преко Негославца, јер смо рекли деци да иду за Србију.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Добро, довољно.

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Значи од тих 150 људи је било 25 људи који су 14.09. кренули и спојили се са том тенковском бригадом.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Добро, добро.

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: И ништа више, какви, ја не кажем, после можда кад су се улице ослобађале, људи бежали, у ствари кад су долазили из Србије, знате шта се дешавало, Србин који је био у Вуковару и отишао у Србију и чуо да се његова улица ослободила, у том неком кратком интервалу и шта ти ја знам, он је долазио у Вуковар и ово је нормално било, одмах га је војска ајде идеш у ту јединицу, идеш тамо и онда је можда данастао тај број што је Душан Јакшић водио евиденцију, он је био командант, он је водио евиденцију. Зато је можда тај број дошао до 300 људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Даље.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Пошто Јакшић говори да сам имао 110 људи на самом почетку, сад ћу те ја питати овако, да ли познајеш Вујаклија Ђуру?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Познајем.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Окац?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Познавао сам га оно у току рата оно.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Председниче ја ћу само касније вам објаснити о којим се именима ради. Да ли познајеш Лугоња Милована?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Познајем. Мислим упознао сам га у међувремену као је дошао у улицу.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Петровић Душан?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само кратко.

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Букана познајем.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Симеоновић Ристо и Крсто?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Познајем.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Окановић Миленко?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Познајем.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Црнобрња Мирослав?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Познајем.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Станко Вујановић, мене познајеш, Опачић Боро?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Знам.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: И Војновић Милан, Ђапало?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Знам.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Е господине председниче, то су све људи који су били код мене у кући пре самог почетка рата.

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Тако је.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ево, он зна. Од тога у Зеленој улици. Јел знаш где сам ја био распоређен?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Кад мислиш?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У току рата?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: После касарне?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У току рата, после касарне?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Не знам.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Добро у Зеленој улици, само да те подсетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кажите.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Од тога господине председниче Вујаклија Ђуро, Петровић Душан, Лугоња Милован, Станко Вујановић, Опачић Ђуро, Ђапало повремено, Вареница један, Зденко један хрват исто из Радничке, то су све људи који су били са мном у Зеленој улици и ни један једини више и не рачунам сведока сарадника број «2», никаквих 110 ја никад нисам имао, никад. Зато питам Чичка да ли зна ето бројно стање.

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: То је то.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Јел то може бити тако, јел знаш да је тако и?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: То је тако било.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откуд Ви то знате да је то тако?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Зато што се сећам свих ових имена што је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Зато што се сећам свих тих имена што је он набројао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, сећате се имена да.

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Па како се не би сетио, шта сад не могу да се сетим имена људи који су били и који су на крају на жалост погинули.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико нас има у овој судници?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Све скупа и они тамо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је и сад Вам ја набројим пет имена оптужених које Ви знате и Ви кажете то је то? Шта хоћу да кажем, да ли то значи.

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Да сте Ви мени прочитали та имена ја би.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Ивановићу, господине Ивановићу да ли то значи да су ови људи, да су само ови људи били са Вујановићем?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само они или је било још људи да Вам се још предочи имена?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Не, ја друге људе нисам познавао, ако је било ја их нисам знао, па шта мислите да ја знам читав Вуковар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А откуд знате да су ти људи били са Вујановиће, откуд то знате?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Зато што ме сад подсетио и знам да су ти људи били, да сте ме Ви питали за те људе ја би исто тако рекао. Исто би тако рекао за те људе да су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, откуда знате да су они били са Вујановићем, а не са Вујовићем? Молим?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Па зато знам што су били са њим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ево не знате ни где су били.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Зато што ме Чичак обишао у Новој улици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Зато што је Милан био код мене у Новој улици кад су они били код мене, сакрили се и повукли се из града.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прије, оно прије, али после на правцу Зелене улице?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Сад са тим људима председниче, ми смо дошли на Петрову гору 14.09. је напад и ето зато га питам, па како да не би знао.

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: То је тако било, да, то је истина.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Знам да сам био љут не знам на ког сам био љут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте нам рекли господине Ивановићу, Ви сте нам рекли има око 150-160 људи, Станко командује једним водом, Мирољуб другим па ја питам, а колико је то људи у тим водовима, па Ви кажете око 30-так, ево Станко је набројао 7-8 имена, а рекосте да их је било 30-так. Сад ми кажете, да то су само су ти људи били са Станком, а прије рекосте имало их је 30-так?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: 30 нас је било све скупа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са Станком у воду?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Ма све скупа и Станко и Мирољуб и Јакшић и ја, нас је било 30 14.09. кад смо се спојили са.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ма какав 14.09., какав 14.09., причамо о 01.10., кад је дошла Гардијска бригада и кад сте нам рекли да вас је било. Тишина кад ја говорим.

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да вас је било 150-160.

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: На почетку, на почетку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте нам рекли, 01.10., око 150-160, па кажете Вујовић једним водом, Станко Вујановић једним водом, Бимбо једним водом и ја Вас питам колико то има по тим водовима људи, Ви кажете па око по 30-так људи, и сад кад Вам Станко каже седам, осам имена Ви кажете само су то ти, па не може, не може, ако сте рекли да их је 30-так са њим, онда је ли било тридесетак са њим или је било седам, осам са њим.

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Ове људе што је набројао Станко, ти су били а друге људе ја нисам ни познавао, нисам знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам Вас да ли су били и други. Станко тврди да су само ови били.

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Било је и домаћих људи оно што каже, из Вуковара, који су код њега били у кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Станко тврди да су само ови људи били са њим на правцу зелене улице а не тридесетак неких како Ви кажете да је он командовао неким водом од око тридесетак људи.

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Не знам, не знам.

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Можда се касније кад су људи долазили попуњавали ту јединицу, шта ја знам, он најбоље зна.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ево ја ћу да те питам, па ја кажем, ево ја сам набројао, десет људи је било највише код мене, ево гледај, ако ти сад кажеш судији да је било тридесет људи, како ти знаш да је било тридесет људи.

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Па не знам, једноставно не знам податак.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па ето, па то је председниче сви тако нешто лупају вод, чета, све се то нешто причало, Станко води чету, коју чету, објасни, ајд само реци коју чету ја ћу признат, па немам зашто да, шта има везе што сам био командир чете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли још питања господине Вујановићу?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ево само мало, кад си сазнао ти за догађај на Овчару?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, ја сам пропустио да Вас то питам. Молим?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Не знам, збиља не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Не знам, збиља не знам, дал је то било око Нове године, збиља не знам.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: А шта си чуо, шта се десило?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте чули везано за догађаје на Овчари?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Па чуо сам да су неки војници поубијани, ништа посебно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било приче о томе колико људи је убијено?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Не, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко их је побио?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Не знам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па чији војници, Срби или Хрвати ко је побијен и ко их је побио?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Па Хрвати су побијени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то Вас питам, у том смислу тих детаља, ево и Вујановић, икаквих ближих детаља везано за то.

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Не знам ништа, у вези тога збиља не знам ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад сте први пут чули о томе?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Па не знам, у дванаестом месецу, шта ја знам, немам појма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Те године?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Па не знам уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете дванаестог месеца, питам дал` те године или неке друге?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Не сећам се, немам појма, једноставно не знам.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Хвала, немам питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли још неко од оптужених има питања. Златар Вујо.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Па ја бих само да појасним пошто Ивановић каже да ме је видео ту негде, да сам дошао из Њемачке почетком десетог месеца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако каже, половином.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Тачно је он ме је видео почетком деветог месеца, ја сам дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, половином десетог каже, тако је рекао половином десетог.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: То је тачно, видео ме је први пут кући, ја сам раније дошао на Велепромету био, био је после у Пролетерској улици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, небитно, небитно.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Па зато да не испадне, и још нешто за ту кесу што каже да сам имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сам хтео и ја да видим. Јесте ли имали Ви, он прича о некој кеси, о неким цевчицама?

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: То је у праву, ја јесам носио штаку пред Нову годину и ово, оно све и сви смо били код мене што сам реко Галовић, он, мој буразер и сви, и кад је требао Чичак доћи, ја уђем ставим кесу ту, ставим ону цевчицу као катетар, реко комшија не бој се нисам опасан по комшилук, имам све доле зачепљено, тако да је то, то је та кеса, што сам ја ставио кесу, и тако извуко као катетар, реко комшија не бој се нисам опасан више за комшилук, ето то може потврдит може се сетит тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А откуд Вам та кеса и цевчица?

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Обична кеса била и тако цевчицу извуко и реко види комшија, јеби га, готово је, реко отишо строј, нисам опасан за комшилук више, то је то било, зато он кесу и спомиње, а од те кесе није било ништа, зато он само то и спомиње.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја сам хтео с Вама да то расправим да ли је то тачно да сте имали?

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Не то је било, ови су сви пре дошли, и ајмо Чичка да мало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, разумели смо.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Реко бих, само овај суд би могао ипак има обзира да човек живи у Хрватској.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: И ако дозвољавате да се поздравим са човеком?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немам ништа против. Да ли још има питања сведоку?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само нешто да предочим, сведок је данас реко да је и у којим околностима одлазио до Тешића тамо, па бих волео да му предочите исказ Тешићев, а могу и ја, који је рекао да је код њега могао да дође само онај који је имао одређено својство, да он није примао ни заменике одређених командира или команданата па чак када је један од тих који је дошао тамо да

присуствује он му је рекао ти си овде само заменик, ја само са старешинама вашим хоћу да комуницирам. Па бих желео да му то предочите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумели сте, јесте ли разумели ово. Тврдње Тешића, није мого код њега ко било и кад хоће, како нам Ви то данас рекосте.

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Тако је, Тешић је примао Дулета Јакшића, значи ако је имао нешто да каже у вези операција, не знам шта, у вези Вуковара, у вези овога, они су били у некој соби тамо у тој кући, а ја ако сам био тамо, ја сам био на дворишту и било шта, значи ја никакве заповеди, никад ништа нисам примао од Тешића, ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам схватио да сте Ви ишли у кућу у којој се налази штаб Тешићев.

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Да, то је била кућа једна од једног нашег колеге где се Гардијска бригада сместила, кад су били ти неки да не кажем радни састанци онда ја нисам присуствовао тим састанцима, договарању, планирању, не знам ја, ишо је Дуле Јакшић који је био командант и ништа више, значи ја сам био у дворишту, он је био тамо, и то је све било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што сте Ви ишли тамо макар и у двориште?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: А зашто не бих ишо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: А зашто не бих ишо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали повода, разлога?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Никаквог повода нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никаквог повода?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: Једноставно сам ишао јер сам био заједно са Дулетом и тих 150-160 срба смо ми окупили и држали смо страже, значи никаквог повода ја нисам имао, то је то све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли има још питања сведоку? Не.

Даљих питања сведоку нема.

Сведок нема ништа више да изјави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Трошкове доласка да ли тражите?

СВЕДОК МИЛАН ИВАНОВИЋ: 600 динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 600 динара као и Галовић и Мацарац. Добро.

Сведок тражи на име трошкова доласка на релацији Вуковар-Шид и назад износ од укупно 600,00 динара, што се сведоку досуђује привремено на терет буџетских средстава суда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо можете ићи господине Ивановићу. Позовите Ранка Мацарца молим Вас. Потпуно сам превидео да је сведок Мацарац стриц оптуженог Предрагу Мацарцу, колега Перески није реаговао, јесте констатовано, али ја га данас заиста нисам поучио да је ослобођен дужности сведочења. Господине Мацарац и прошли пут када смо Вас

саслушавали видели сте, то смо расправили и у једном моменту сте Ви данас то рекли али сам ја потпуно то превидео да сте Ви рођени стриц овде оптуженог Предрага Маџарац, јел тако?

СВЕДОК РАНКО МАЏАРАЦ: Јесте, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том смислу Ви сте по закону ослобођени дужности сведочења и нисте били у обавези уопште да сведочите, знате, па да би смо, да не бисмо имали пропуста те врсте ја морам сад Вас питам, да ли, не да ли желите да сведочите, јер Ви и јесте сведочили, него да ли желите да се користите овим правом да не сведочите и да је оно што сте рекли, што сте нам говорили да избришемо из овог списка или да га оставимо у списе? Кажем ја сам пропустио да Вас поучим, да Вас упознам са Вашим правом да нисте у обавези да сведочите.

СВЕДОК РАНКО МАЏАРАЦ: Па ако Ви сматрате да треба обрисат, бришите или.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, Ваше је право ја не желим да сведочим јер то је мој рођак и ја нећу да сведочим, то је Ваше право, али исто тако је и Ваше право да кажете не, не, у реду је, ја желим да сведочим без обзира што је оптужени мој рођак.

СВЕДОК РАНКО МАЏАРАЦ: Добро, ја сам за мог рођака дао изјаву прошли пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви сте сведочили, питам Вас да ли је то у реду?

СВЕДОК РАНКО МАЏАРАЦ: Оно што сам рекао или сада, данас што сам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли остајете при томе да се Ваше сведочење узме у обзир у овом поступку или да га бришемо?

СВЕДОК РАНКО МАЏАРАЦ: Бришите га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да га бришемо?

СВЕДОК РАНКО МАЏАРАЦ: Да. Не разумем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам како да Вам објасним.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Предочите му његово право и питајте дал жели да се користи тим правом или не, и то је крај приче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Проблем је у томе што је већ искористио то право у смислу да је сведочио. Јел разумете господине Маџарац, да ли разумете, Ви сте прошли пут кад је то било 29.априла 2004.године, тад смо Вас то питали, ја сам Вас то питао да ли желите да сведочите иако је то Ваш рођак, Ви сте рекли да желите да сведочите и онда сте нам говорили то што сте говорили па сте и данас рекли да остајете при томе и још нам причали о Златар Вуји, је ли, ја сад пошто сам пропустио да пре него што сте почели уопште да нам причате, пошто сам пропустио да Вас то питам да ли желите и данас да сведочите или не, питам Вас то сада, желите или не? Молим?

СВЕДОК РАНКО МАЏАРАЦ: Па остајем при томе што сам данас рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, значи. Хвала лепо можете ићи, хвала лепо.

СВЕДОК РАНКО МАЏАРАЦ: Мало ми је било нејасно питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо, добро, не знам како да објасним, захваљујем господине Маџарац можете ићи.

АДВ.ДУШАН МАШИЋ: Господине председниче већа извините, ја се извињавам ако могу да добијем реч само минут?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

АДВ.ДУШАН МАШИЋ: После дужег напора успео сам да ступим у контакт са још једним од сабораца Радак Саше кога сам питао да дође и да сведочи овде, ради се о господину Томи Думићу, чија адреса је Захумска 57 Београд, код Миловановића у сутерену, ја имам и његове телефоне, он је човек скоро оперисан, тренутно лежи, доста је болестан, пошто је Ваша сарадница рекла да је наставак неки од 16.-19.октобра, тако сам разумео ја бих Вас молио да због специфичне ситуације он је панкреас оперисао покушамо да га саслушамо у том периоду први пут ако прихватите нормално да га позовемо као сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да га саслушамо тада у октобру?

АДВ.ДУШАН МАШИЋ: Да, да, тада у октобру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле предлог, Ваш предлог је да тог човека сад на околности одбране оптуженог.

АДВ.ДУШАН МАШИЋ: Одбране оптуженог, алиби оптуженог и све оно о чему се ради, значи ради се о човеку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, евидентирано је. Евидентирано је, Ви сте оставили, оставите и те телефоне ради ове.

АДВ.ДУШАН МАШИЋ: Ја могу и телефоне да дам његове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па оставите и те телефоне ради евентуалне лакше комуникације службе за подршку сведоцима.

АДВ.ДУШАН МАШИЋ: Нормално, кад већ је прихватио да га саслушате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми ћемо свакако о томе одлучити, чућемо и заменика тужиоца, о томе ћемо одлучити, али кажем, Ви оставите сарадници.

АДВ.ДУШАН МАШИЋ: И хтео сам још нешто да Вас замолим господине судија, сутра пре подне ћу бити заузет у једном другом притворском предмету, па ће ме у почетку суђења док не стигнем док не стигнем мењати по договору са окривљеним колега Славиша Продановић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Вујовић. Вујовић увек има потребу да нам се обрати.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ја би само кратко у вези фришког сећања данашњег значи у вези Чичка што је изјавио да се сећа неког састанка да је неки био. Па значи опет понављам Дуле Филиповић, Граховац Слободан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све смо рекли.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Они су били на састанку, тад кад сам предложен за команданта Територијалне одбране, после рата, значи сада само подсећам то сам дао у свом предлогу, значи стоји од прошли, значи од 03.10.2005. године, јел 2005. тако је, стоји тај мој захтев или молба, како год хоћете и предлог за сведоке, а сада значи само због сведочења Милана Чичка да се он сећа тог неког састанка, значи сећа се да су тамо били, значи да се позову Дуле Филиповић и Граховац Слоба и Мргуд који је 28. био Милан Милановић у Ердуту кад сам постављан за команданта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Евидентирано, евидентирано.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да, али сад због овог фришког сећања сада што је рекао да се он сећа неког састанка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Какво рањавање. То види да се у списима тражено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Атанасијевић.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Хтео сам да Вас питам господине председниче већа, да ли је саслушан мој сведок до сада, пошто сте ми прошли пут обећали да ће бити до почетка главног претреса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Очекивали смо то, искрено говорећи, очекивали смо то, значи то је, тај захтев је отишао крајем марта ја мислим, ништа нисмо добили, ургирали смо поступање по тој нашој замолници хрватским органима да се саслуша Ваш брат, јели и још увек то није реализовано, надамо се да ће бити.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Нисам добио никакву обавест, реко време иде даље, а ускоро ћете највероватније сада у октобру месецу позвати и другог сведока сарадника и у томе ће бити проблем, знате због чега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, да не расправљамо сад о томе.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Молим Вас дозволите ми само да кажем, 14. марта када је мој брат био предложен за сведока да се саслуша овде па се није саслушао, 15. Дукић који је саслушан овде, ја сам имао информацију да ће мене Дукић спомињати овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта да ће?

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Па да ће ме теретити, разумете, да ће лажно ме теретити овде, разумете ме, а ја сам то претходно хтео да кажем овде, али наравно Ви ми нисте дозволили да говорим. Само да Вам кажем о чему се ради, да је мој брат био саслушан 14.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како, откуд Ви имате информацију да ће Вас Дукић лажно теретити?

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Знао сам кад нису имали ког другог да наговоре, само њега, само је једино он остао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него откуд сте Ви имали ту информацију, то ме занима?

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Јесам, имао сам информацију, није битно одакле, само да Вам кажем, да је 14. мој брат био саслушан овде, сад да ли би он потврдио моју одбрану или не, онда би се 15. Дукићу могло то предочити и онда би било 2 напрема 1.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знам ја шта све то компликује, не морате Ви мени то објашњавати господине Атанасијевићу.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: А овако испадне као да од сведока сарадника и од Дукића, они мене терете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Атанасијевићу, немојте ми облашњавати, шта све то значи, како то све може да компликује ствари ако се нешто не уради претходно.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Знам, господине председниче, али види се да је конструкција, исто као што се прави конструкција да су заједно дошли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево видели смо и ово са Ранком Маџарцем.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Да су заједно дошли сведок Дукић, па да је дошао овај Латиновић и овај водник Стаматовић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Сад се прави нова конструкција само да би испало да су двојица из аута мене видели тамо кад је било то време, а Ви врло добро знате да сам ја рекао истину и да то није тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: То сте закључили по свим другим стварима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Наставићемо сутра у 09,30.

Председник већа у 11,30 издаје

Н А Р Е Д Б У

Претрес се прекида.

Наставиће се:

05.09.2007. године са почетком у 09,30 сати.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА